An. et vol. XXVI 1 Augusti 1934 (Ser. II, v. I) - Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Litterae decretales, p. 417 - Litterae Apostolicae, p. 429.

Acta SS. Congregationum: *S. S. C. S. Officii:* I. Decretum de apparitionibus in loco Ezquioga, p. 433. II. Proscriptio librorum B. Croce, p. 434. III. Proscriptio operum I. Gentile, p. 434 - *S. C. Consistorialis:* I. S. Peregrini et de Labrea. Mutationis finium, p. 435. II. Provisio Ecclesiarum, p. 436 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Hajdudorogen. et alia.um. Dismembrationis, p. 436 - *S. C. Rituum:* I. Pictavien. Decretum super miraculis Ven. I. E. Bichier des Ages, p. 439. II. Decretum super dubio de *tuto* Ven. I. E. Bichier des Ages, p. 442.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Citatio edictalis (Null. matr.: Fasanelli-Staccioli), p. 445.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 447-448.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXIV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis vero in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVI, n. 10 - 1 Augusti 1934)

ACTA PII PP. XI

Litterae Decretales

PAG.

Sub salutiferae Crucis. - Beatae Ioannae Antidae Thouret virgini Sanctorum caelitum honores decernuntur. - *14 Ianuarii 1934* 417

Litterae Apostolicae

Postquam Sanctorum. - Venerabilis Dei Serva Ioanna Elisabeth Bichier des Ages, confundatrix Instituti Filiarum Crucis vulgo Sororum S. Andreae, Beata renuntiatur. - *13 Maii 1934.* 429

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

I. Decretum. Assertae Beatae Mariae Virginis apparitiones et revelationes in loco « Ezquioga », diocesis Victorien. in Hispania, declarantur quovis charactere supernaturali destitutae et tres libri, qui de iisdem agunt, ipso iure prohibiti. - *18 Iunii 1934* 433

II. Decretum. Opera omnia Benedicti Croce declarantur ipso iure prohibita et in indicem librorum prohibitorum inseruntur. - *22 Iunii 1934* 434

III. Decretum. Opera omnia prof. Ioannis Gentile declarantur ipso iure prohibita et in indicem librorum prohibitorum inseruntur. - *22 Iunii 1934* 434

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *S. Peregrini Latiosi in superioribus Acre et de Purùs et de Labrea.* - Mutationis finium Praelaturarum nullius. - *13 Ianuarii 1934.* 435

II. Provisio Ecclesiarum 436

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Hajdudorogen. et aliarum. - Decretum. - *9 Aprilis 1933.* 436

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Pictavien.* - Decretum super miraculis in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Ioannae Elisabeth Bichier des Ages, confundatricis Instituti Filiarum Crucis vulgo Sororum S. Andreae. - *29 Aprilis 1934* 439

II. *Pictavien.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Ioannae Elisabeth Bichier des Ages, confundatricis Instituti Filiarum Crucis vulgo Sororum S. Andreae. - *3 Maii 1934* 442

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Romana.* - Nullitatis matrimonii (Fasanelli-Staccioli). - *30 Iunii 1934* 446

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 447

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 447

III. Necrologio 448

An. et Vol. XXVI 1 Augusti 1934 (Ser. II, v. I) - Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

BEATAE IOANNAE ANTIDAE THOURET VIRGINI CAELITUM HONORES DECERNUNTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Sub salutiferae Crucis arbore lilia et rosae, divini Agni irrigata sanguine, perpetuo in agro dominico florescunt: lilia quidem puritatis et rosae caritatis, quibus potissimum virtutibus mundi Redemptori testimonium electi quotidie dicunt.

Praeclarus puritatis et caritatis flos, Ioanna Antida Thouret, suarum suavissimo virtutum odore universam replet Ecclesiam et Nos, qui hocce piaculari anno, humanae Redemptionis memoriae undevicies saeculari sacro, gaudio perfundimur, quod Nobis et copiosissimos christifidelibus redemptionis fructus ostendere datum est et ad caelitum honores fortissimam hodie illam evehere virginem, quam quippe Dominus vigilantem invenit, quaeque accepta caritatis lampade sumpsit secum oleum et veniente Domino introivit cum eo ad nuptias.

In dioecesis Bisuntinae in Gallia *Sancey-le-Long* oppido, non ditibus, sed piis honestisque parentibus, Ioanne Francisco Thouret et Claudia Labbe, ortum illa duxit die Novembris mensis vicesima septima, anno millesimo septingentesimo sexagesimo quinto, eademque die sacro fonte

abluta est. Usque a prima pueritia a prudentissima matre studiose instituta, obedientia, pietate morumque probitate enituit; diu orationi tum domi tum in sacris aedibus vacare, atque coaequalibus in christiana catechesi e sui parochi mandato erudiendis sedulam navare operam in deliciis habuit. Undecim vix annos agens primum ad sacram Synaxim maximo accessit fervore; quinque autem post annos matre orbata, huius quasi vicem gerens, patris, fratrum sororumque curam suscipere debuit.

Memoriae proditum est tunc temporis eam infidae famulae artes se illecebris dolose sollicitantis ita despexisse, ut, adiuvante Deipara Immaculata, e tanto periculo erepta suae illico Deo virginitatis florem vovere non dubitaverit. Interim cum intra domesticos parietes virtutes suas, caritatem praecipue, haud continere posset, ad adiutricem pauperibus aegrotisque exhibendam operam vehementer urgeri se sentiens, religiosae id generis vitae condicionem amplecti serio cogitare coepit. Quod consilium suae conscientiae moderatori primum, patri suo deinde amantissimo aperuit, qui, filiae operam domui suae gubernandae prorsus necessariam existimans, eius voluntati nimirum renuit obsecundare, quin immo honestas, urgente quoque amita, nuptias ipsi proposuit. At Ioanna Antida a suscepto proposito non destitit, ac, fervidis ad Deum effusis precibus ut genitoris mutaretur consilium, non tantum illius assensum, sed omnia quoque ad religiosum statum ineundum, ab ipsomet diligenter parata, obtinuit. Paterna itaque benedictione recreata, Lutetiam Parisiorum se contulit, et kalendis novembribus anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo laetissimo animo Puellarum a Caritate Institutum S. Vincentii a Paulo amplexa est, ibique tyrocinium iniit. Mirum profecto fuit quam eximium humilitatis, obedientiae, pietatis ac ceterarum virtutum exemplum usque ab initio sodalibus praebuerit: ad omnia namque et difficilia quaeque mandata explenda semper parata et diligens fuit, atque, probe noscens religiosum statum in vitae sacrificio plane consistere, adversa omnia patientissime toleravit, rigidam praesertim cuiusdam sororis linteis et supellectilibus custodiendis praepositae severitatem. Verum ob assiduum gravemque sibi impositum laborem viribus corporis debilitata, timens ne infirmae valetudinis causa ad religiosam vitam prosequendam inepta existimaretur, Deum ferventissime exoravit ut, divo Vincentio a Paulo patrocinante, prosperae restitueretur valetudini; quam cito maxima cum laetitia ita est assequuta, ut non multo post Instituti habitum suscipere, atque sedulam tam in nosocomiis aegrotis curandis, quam in scholis puellis erudiendis operam praestando, inceptum tyrocinium exsequi potuerit. Quod agens non solum caritate et patientia, sed et castimonia et firmissima in proposito constantia praecelluit, praesertim cum non semel

ad honestissimas quasdam nuptias sollicitata, firmiter prompteque renuit, se profitens Iesu Christi sponsam iam esse et ad illum prorsus pertinere.

Interea teterrima illa oborta est in Gallia seditio, quae tum privata et publica, tum humana et divina pessumdedit. Contra immaculatam Christi Sponsam potissimum excitatum est bellum: bona namque Ecclesiae direpta, sacrae aedes pollutae; Dei administri novae impium Constitutionis iuramentum renuentes in carcerem coniecti vel exsilio multati, vel etiam morti traditi; item religiosorum ordinum et sodalitatum quarumcumque bona direpta, e suis domibus eorum alumni depulsi ac dispersi. In tanto discrimine Ioanna Antida, quae, nondum expleto tyrocinio, religiosa vota nuncupare nequiverat, vere mulierem fortem se exhibuit: etsi namque ad mortem quaesita, sacras vestes dimittere atque impium novae Constitutionis iusiurandum emittere recusavit et nunquam religiosa officia palam etiam explere destitit; quin immo, sancti Vincentii a Paulo spiritu, quem alto pectore hauserat, repleta, ex ipsis temporum difficultatibus vires animumque sumens, in Helvetiam pedes atque ostiatim quotidianum victum quaeritans contendit; et illic in celebri mariali sanctuario *de Einsiedeln*, Virginis Immaculatae implorato lumine, ad novum caritatis condendum institutum se divinitus vocatam sensit. Quare Vesontionem reversa, ibique parva conducta domo, anno millesimo septingentesimo nonagesimo nono, quatuor sibi adscitis sociis, quas Caritatis Sorores nuncupari voluit, scholam pro puellis egenis gratuitam et diribitorium pharmaceuticum pro aegrotis aperuit. Insequenti autem anno, quintadecima die Octobris mensis, paupertatis, castitatis, obedientiae et caritatis una cum sodalibus simplicia vota emisit ac paulo post in quodam abdita monasterio a Visitatione, sui Instituti conscribendis constitutionibus sedulo incubuit; quae quidem, a Bisuntino Archiepiscopo primum probatae, a fel. rec. Pio Papa septimo, Decessore Nostro, apostolica auctoritate, non sine praeconio solemni, firmatae sunt. Hoc quidem fuit exordium Sororum a Caritate Instituti, quod, evangelico sinapis grano simile, mox in magnam et fecundam excrevit arborem longe lateque per orbem ramos protendentem, uberrimos salutis fructus magis in dies protulit, et adhuc profert. Sorores namque a Caritate, sancti Vincentii a Paulo spiritu edoctae et sanctae Matris Fundatricis operam perennantes, pueros puellasque erudire, parvulos derelictos vel parentibus orbatos maternis curis recipere et alere, infantibus nutricia opera praebere, aetate confectos senes sustentare, mentecaptis et carcere detentis opem et solatium suppeditare, in nosocomiis et domi aegrotos curare, leprosis, peregrinis, militibus, pauperibus inservire, ad bonam frugem deperditas mulieres revocare, omnia denique cari-

tatis opera exercere in deliciis habent ita ut iure meritoque veri caritatis angeli ab omnibus appellari dignae sint: quippe quae mites non minus quam fortes puellae nullos sciunt detrectare labores, nulla expavescere pericula, in pestilentiis ac inter pugnantes exercitus interritae versare, gloriosam quoque mortem, si necesse sit, oppetere paratae. Mirum igitur non est, quod Institutum istud, hisce sedulo operibus impendens, omnium sibi meruerit favorem; ita ut, vivente adhuc legifera Matre, in universas fere Galliae provincias, in Helvetiam, Italiam et in alias dein longo terrarum marisque tractu dissitas regiones migraverint, a locorum Antistitibus, regibus atque principibus magnopere expetitae. Ipsa vero Fundatrix, perpetua Instituti antistita generalis electa, tanta in hoc obeundo munere prudentia, suavitate, iustitia, caritate, ac tanto in exsequendis provehendisque Instituti legibus studio enituit, ut omnibus exemplo fuerit. Difficile vero dictu est quanta animi fortitudine et patientia inter adversitates et simultates, conditum a se Institutum evexerit, defenderit, promoverit. Eius autem actuosissimam operam duae praecipue, Deo adiuvante, sustentarunt vires: fervida nempe qua aestuabat in Deum et proximum flamma caritatis et devotissimum in Apostolicam Sedem studium; quibus innixa, saepe, adversante fortuna, solatium cepit. Quod quidem luce clarius apparuit tum quando Instituti iura strenue vindicans, invicto animo civili obstitit auctoritati iubenti, ut religiosae domus a se fundatae antistita generali carerent sed quaelibet suis uterentur legibus; tum quando actum est de iisdem religiosis domibus ab eodem Instituto separandis; tum potissimum quando a Bisuntino Archiepiscopo, gallicanis praeiudiciis imbuto, qui aegre admodum ferens se, post pontificiam Instituti adprobationem, supremi moderatoris titulum et officium ademisse, ac principem Bisuntinam domum reliquasque in sua archidioecesi exstantes domus sibi uni subiiciens, a moderatricis generalis officio et in eas iurisdictione ipsam temere deposuit, eamque falsis impetitam criminibus intra domus a se primitus fundatae muros recipi districte vetuit; ac proinde ab ipsis sodalibus repulsam ipsa passa est. Mater dilectissimae clausis sibi foribus domus osculum figens, Vesontionem maerens reliquit, ut Neapolim, in qua urbe generaliciam constituerat domum a *Regina Caeli* nuncupatam, reverteretur, frustra omnia prius experta ad lamentabilem scissuram vitandam. Quae omnia Beata Ioanna Antida invicta patientia et fortitudine perferens atque crucem Domini per reliquam vitae semitam generose portans, *uni Deo*, prout solebat dicere, cuncta referens, a suo tantum divino Sponso, qui in sanctissima Eucharistia eidem *frumentum electorum* fuit et *vinum germinans virgines*, ab alma Dei Matre et a praecipuo suae congregationis caelesti Patrono vim et solatium hausit; et ad suas spirituales filias scri-

bens his verbis epistolam clausit: « Ego Ecclesiae Dei filia sum; vos una mecum tales estote ».

Tribulationum itaque igne, veluti aurum purgata, laboribus fracta, supremo hoc suae vitae mortalis dolore arctius crucifixo Sponso coniuncta, Neapoli apopleptico morbo correpta fuit. Ingravescente autem morbo ac mortis hora ruente, Ecclesiae sacramentis devotissime receptis, defixis in Crucifixum oculis, placidissimo exitu, Neapoli in *Reginae Caeli* quam supra diximus domo, die mensis Augusti vicesima quarta, anno millesimo octingentesimo vigesimo sexto, sexaginta et unum annos nata, ad caelestem Sponsum, cui toto corde tam impense deservivit, evolavit. Ubi obitus nuncium vulgatum est, ad eius corpus invisendum quamplurimi cuiusvis ordinis cives magna cum devotione properarunt, omnesque eam sanctam conclamabant, plures precatorias coronas aliaque similia eidem corpori admovebant, aliaque venerationis signa non pauca exhibebant. Beatae deinde exuviae, post solemnia peracta parentalia, in sacello, prout illa exoptaverat, Virginis Immaculatae Conceptioni dicato in ecclesia *Reginae Caeli* conditae sunt. Praeclara vero sanctimoniae Dei Famulae opinio tam late iam mortis tempore pervulgata, postea non solum permansit, sed continuo percrebuit: ad eius namque sepulcrum non tantum Matris suae filiae devotissimae confugerunt, sed plurimi quoque usque adhuc, viri et mulieres, advenae etiam et populorum moderatores sacrorumque Antistites, ad eius patrocinium expostulandum haud frustra advenisse dicuntur. Item non pauci, uti enarratur, Servae Dei nomine invocato, morbis, etiam gravissimis, laborantes, ad firmam reversi sunt valetudinem. Alia quoque animi et corporis portentosae sanationes enarrantur, quas longum est hic referre, et plane sanctitatis famam Ioannae Antidae confirmare videntur. Nec silentio est praetereunda de hac sanctitatis fama opinio quam habuit et aperte professus fuit Sanctus Ioannes Vianney, cuius nomini nullum par elogium, qui aliquando cuidam puellae in Institutum ingrediendi Beatae Antidae consilium dedit, inquiens se Institutum hoc diligere, eo quod eius Fundatrix sancta esset. Nil ergo mirum quod, fama hac Ioannae Antidae Thouret sanctitatis in dies succrescente, per exteras quoque regiones pervulgata, de Sanctorum Caelitum honoribus ipsi decernendis coepta sit agitari causa. Processibus itaque ordinaria auctoritate rite constructis, sedulissima praecipue opera et industria b. m. Nazareni Marzolini, Nostrae Patriarchalis Basilicae S. Petri Canonici et Causae Postulatoris, fel. rec. Leo tertiusdecimus, Antecessor Noster, die sextadecima Iulii mensis anno millesimo nongentesimo Causae introductionis Commissionem obsignavit. Inquisitio postea de Venerabilis Servae Dei virtutibus facta est, de quarum praestantia et heroicitate Nos

ipsi solemne decretum, die nona Iulii mensis, anno millesimo nongentesimo vicesimo secundo edidimus. De tribus miraculis deinde disceptatum est, quae, Ioannae Antidae ope implorata, a Deo patrata dicebantur, eorumque decretum die vicesima prima mensis Maii, anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto, evulgatum est et Nos solemniter pronuntiavimus: *Constare de tribus miraculis;* scilicet de primo: *Instantaneae perfectaeque sanationis Philumenae Pantanella a sarcomate in sinistro inguine;* de altero: *Instantaneae perfectaeque sanationis Sororis Nazarenae Rossetti ab epiteliomate mamillari;* deque tertio: *Instantaneae perfectaeque sanationis puellae Assumptae Giordano a tuberculosi ossea cubiti sinistri, atque a sinu fistuloso, quem abscessus frigidus ossifluens produxerat.* Ob huius autem causae indolem, quae haud sufficienti directa probatione instructa est, quartum addendum erat probandumque miraculum, ut integra servaretur Ecclesiae in hac re disciplina; Nos vero, Decessorum Nostrorum exempla sequuti, cum de amplissimi Instituti Fundatrice tam de Ecclesia et civili societate optime merita ageretur, ab huiusmodi quarti miraculi onere dispensationem largiti sumus; ac die secunda mensis Maii eodem anno solemniter ediximus *tuto procedi posse ad solemnem Venerabilis Servae Dei Ioannae Antidae Thouret Beatificationem;* cuius sollemnia vicesima tertia die eiusdem mensis, sacro Pentecostes recurrente die, celebrata sunt. Post indultam vero Beatae Ioannae Antidae venerationem, cum, eius implorato patrocinio, aliae dicerentur a Deo, *qui facit mirabilia magna solus,* portentosae sanationes patratae, Causa ad eius Canonizationem obtinendam reassumpta est, et a sollertissimo eiusdem novo Causae Postulatore, dilecto filio Augustino a Virgine, Ordinis SS. Trinitatis, duae propositae sunt mirabiles sanationes, quas duae Instituti a Caritate Sorores, Beatae Fundatricis ope, expertae esse dicebantur. Prima prodigiosa sanatio Neapoli, in *Reginae Caeli* Instituti domo, ita evenit. Caecilia Pastena, Paschalis filia, Puteolis in Campania nata, quatuordecim cum esset annorum, in aure sinistra otite purulenta chronica laborare coepit. Praescripta nonnulla medicamina cum nihilum illi profecissent, et magis contra morbus ingravesceret, insanabilem omnino omnes a curatione medici illum renunciaverunt. Interea aegrota, quae undeviginti annos nata Institutum Sororum a Caritate ingredi exoptabat, humanis auxiliis frustra adhibitis, divinis tantum innixa, vividam sanationis consequendae concepit fovitque spem. Fervidas itaque preces effudit, ut per intercessionem Beatae Ioannae Antidae Thouret ad sanitatem restitueretur, et ita ad religiosam professionem in Congregatione ab ea fundata profecto exciperetur. Reliquia igitur Beatae Ioannae eius auri applicita, dum, morbo saevius ingravescente, novendiales deprecationes solvebantur, nocte quadam, quae Iunii

mensis vigesima erat, anni millesimi nongentesimi vigesimi septimi, aegrota in instanti perfecte sanata est, et quidem supra naturae leges, uti octo sive medici curantes sive periti a Sacra Rituum Congregatione delecti ac plures testes aperte agnoverunt.

Alterius mirae sanationis brevis historia haec est.

Virginia Alieri, Ioannis filia, e Tarracina, in religione Soror Paula, ex Instituto Sororum Caritatis, nosocomii civilis Melitensis moderatrix, eodem anno quo Beatae Ioannae Antidae venerationis honores a Nobis decreti sunt, rheumatismo articulari acuto laborare coepit, cum endomyocardite et mitralis valvulae insufficientia, prout quinque a curatione medici testati sunt, qui morbum quoque gravem et insanabilem edixerunt, etsi non pauca medicae scientiae remedia per circiter quinque menses adhibita fuissent. At, humana spe ad sanationem obtinendam prorsus destituta, Soror Paula usque a morbi initio ad Beatae Fundatricis patrocinium tota se confugit; et die vicesima tertia Maii, novendialibus in eius honorem praemissis precibus, dum in Vaticana Basilica ipsius Beatificationis solemnia celebrabantur, aegrota ipsa, vectorio lecto ad nosocomii oratorium delata, ubi gratiarum actiones pro Matris glorificatione cunctae Sorores gaudio exsultantes omnipotenti Deo referebant, accedit, et ex imo corde ferventioribus effusis precibus, repente sanatam se persentiens, surgit e lectulo, flexis genibus orat, libero gressu ambulat, ac paulo post cum sodalibus in communi refectorio iisdem, quibus ceterae, vescitur cibis. Perfectam fuisse sanationem et per miraculum factam quatuor a curatione medici, tresque periti a Sacra Rituum Congregatione adlecti uno ore fassi sunt, praeter omnes Sorores, quae Paulae, decurrente morbo, curas pro suo munere praestiterant.

De his itaque sanationibus processus, Neapoli de prima, Melitae de altera, apostolica auctoritate adornati sunt, eorumque validitate recognita, atque districta tum in antepraeparatoriis, tum praeparatoriis, quae vocant, comitiis disceptatione praehabita, coram Nobis kalendis Augustis, praeterito anno, Sacra Rituum Congregatio Generalis coacta est, et, servatis de iure servandis, bina proposita miracula approbata sunt, ac per decretum postea diei sextae eiusdem mensis Nos solemniter ediximus *constare de duobus miraculis, Beata Ioanna Antida Thouret intercedente, a Deo patratis; scilicet: de instantanea perfectaque sanatione tum Sororis Caeciliae Pastena ab otite purulenta chronica in aure sinistra; tum Sororis Paulae Alieri a rheumatismo articulari acuto cum endomyocardite et insufficientia valvulae mitralis.* Unum denique ad huius Causae acta explenda decrat inquirendum, idest: An, stante duorum quae supra diximus miraculorum approbatione, *tuto* procedi posset ad Beatae Ioannae Antidae Canoni-

zationem. Quod quidem dubium a venerabili fratre Nostro Ianuario S. R. E. Cardinale Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopo Ostiensi et Albanensi ac Sacri Collegii Decano, Causae eiusdem Ponente seu Relatore sollertissimo, in sacro Congregationis conventu, coram Nobis die octava ipsius Augusti mensis habito, propositum est; ac tum adstantes venerabiles fratres Nostri ss. Rituum Congregationis Cardinales, tum dilecti filii Officiales Praelati et Consultores unanimem protulerunt sententiam; Nos vero Nostram edere aliquantisper cunctati sumus, ut in tanti momenti re divinae gratiae lumen ingeminatis precibus implorare possemus. Cuius autem Nostrae sententiae proferendae laetissimam selegimus diem Beatae Mariae Virgini in caelum Assumptae sacram. Praefatum igitur Cardinalem Relatorem seu Ponentem et dilectum filium Nostrum Camillum S. R. E. Cardinalem Laurenti, ss. Rituum Congregationis Praefectum, nec non dilectos filios Alfonsum Carinci, eiusdem Sacrae Congregationis a secretis, et Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem generalem, ad Nos arcessiri iussimus, et sacra Hostia pientissime litata, solemniter pronunciavimus: *Tuto procedi posse ad Beatae Ioannae Antidae Thouret Canonizationem.*

Quibus omnibus, uti supra enarravimus, peractis, ut constitutus a Praedecessoribus Nostris in tanto negotio sapientissimus servaretur ordo, primum S. R. E. venerabiles fratres Nostros Cardinales ad diem mensis Octobris sextamdecimam anni elapsi apud Nos in Consistorium secretum convocavimus, ut de solemni Beatarum Mariae Bernardae Soubirous et Ioannae Antidae Thouret Virginum Canonizatione eorum suffragia de more exquireremus et haberemus. Praehabita igitur per dilectum filium Nostrum Camillum Cardinalem Laurenti, ss. Rituum Congregationis Praefectum, de utriusque Virginis vita, virtutibus, miraculis ac de actis omnibus ab eadem S. Rituum Congregatione in earum causis expletis et adprobatis, compendiosa narratione, singuli adstantes Cardinales suam aperuerunt sententiam, quam Nostris votis in utramque nobilissimam causam conformem esse laetantes accepimus: placere nempe ad Beatarum illarum solemnem Canonizationem procedi posse. In Consistorio autem publico, die decimanona eiusdem mensis in Aula supra Basilicae Vaticanae porticum habito, brevibus per dilectos filios Augustum Milani pro Beata Maria Bernarda et Vincentium Sacconi pro Beata Ioanna Antida orationibus dictis, pro earum Canonizatione de more institum est; Nos vero, quamvis Beatis illis Caelitum decernere honores quam maxime optare dixerimus, tamen, ut, in hac re tam gravi, universa a Decessoribus Nostris statuta servarentur, pontificalem sententiam Nostram non ante pronunciaturos diximus, quam in proximo Consistorio, quod *semipublicum* nuncupatur, omnes iterum Cardinales, et universi, qui adituri essent, Patriarchae,

Archiepiscopi, Episcopi et Abbates *nullius* mentem quisque suam Nobis aperuissent; intereaque supernum Sancti Spiritus Paracliti lumen expostulare vehementer hortati sumus. Iussimus itaque ad quemque illorum quos antea diximus venerabilium fratrum, commentaria transmitti de Beatarum Mariae Bernardae Soubirous et Ioannae Antidae Thouret vita, virtutibus, miraculis atque actis in earum Causis, ut, re perspecta ac mature perpensa, suam quisque posset sententiam dicere Nobisque communicare. Ad diem igitur insequentis mensis decimam illos omnes in Consistorium in Aedibus Vaticanis ad Nos convenimus; eosque quid de Beatis istis Virginibus ad Caelitum honores provehendis sentirent Nobisque suum aperire consilium vellent in Domino rogavimus. Adstantium autem exceptis suffragiis, idem universos sentire ac Nos cognovimus; de qua re magnopere laetati sumus; eoque vel magis gratulati, quod liceret, per hanc mentium animorumque concordiam, piacularem hunc annum, divinae humani generis Redemptionis memoriae peculiari modo dicatum, et solemniorem reddere et novis caelestibus deprecatricibus, catholico orbi ad imitandum propositis, locupletare: quod quidem uberiores portendit salutis fructus. Beatae ergo Mariae Bernardae Soubirous Canonizationi, Deo favente, in Patriarchali Basilica Vaticana, celebrandae octavam mensis Decembris diem, quippe quae Immaculatae Beatae Mariae Virginis Conceptioni sacra, praefinivimus; Beatae vero Ioannae Antidae Thouret Canonizationi hodiernam diem quartamdecimam Ianuarii mensis condiximus; atque interea illos omnes, quotquot aderant, et per eos universos christifideles enixe adhortati sumus, ut huiusmodi geminatae laetitiae faustitates et in Catholicae Ecclesiae decus et in animarum salutem cederent, impensa ad Deum adhibere vota precationesque non intermittere. De quibus omnibus adstantes dilectos filios Protonotarios Apostolicos, ut publicum instrumentum conficerent, consueta forma rogavimus.

Auspicatissima ergo a Nobis praestituta hacce Beatae Ioannae Antidae Canonizationi celebrandae adveniente die, omnes tum saecularis tum regularis cleri ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales, nec non venerabiles fratres Nostri S. R. E. Cardinales, Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi et Abbates Basilicam Vaticanam, magnificentissime exornatam, atque quam plurimis Instituti a Caritate Sororibus, quae, ex omni christiani orbis regione in Urbem convenerant, et populi maxima stipatam frequentia, adiverunt; eamque et Nos solemni pompa ingressi sumus; atque, SS. Eucharistiae Sacramento devote adorato, ad Nostram Cathedram perreximus, in eaque sedimus. Tum dilectus filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefectus et huic Canonizationi procurandae praepositus, perorante dilecto filio Vincentio

Sacconi, Sacri Consistorii Advocato, postulationem *instanter* Nobis detulit, ut Nos Beatam Ioannam Antidam Thouret, Virginem, summis religionis honoribus decorare dignaremur. Quod cum iterum ac tertium, *instantius* nempe et *instantissime* ab eodem Cardinale per eundem Consistorialis Aulae Advocatum postulatum sit, superni Sancti Spiritus luminis gratia denuo ac ferventius implorata, Nos. catholicae Ecclesiae supremus Magister, ex cathedra Divi Petri, sollemniter pronunciavimus: « Ad honorem « Sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei catholicae et chri- « stianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, « Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra; matura deliberatione « praehabita et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium fratrum « Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et « Episcoporum in Urbe exsistentium consilio, Beatam Ioannam Antidam « Thouret Sanctam esse decernimus et definimus, ac Sanctorum catalogo « adscribimus; statuentes ab Ecclesia universali eius memoriam quolibet « anno, die natali illius, nempe die vigesima quarta Augusti, inter Sanctas « Virgines, pia devotione recoli debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus « Sancti. Amen ». Qua Canonizationis formula, per Nos ex cathedra sedentes edicta, oblatis Nobis a praefato Advocato Consistoriali, Cardinalis Procuratoris nomine, precibus annuentes, Decretales has sub plumbo Apostolicas Litteras expediri decrevimus; ab Apostolicis vero Protonotariis ad perpetuam eiusdem Canonizationis memoriam publicum instrumentum confici iussimus. Deo insuper Optimo Maximo ob tantum hoc beneficium, una cum adstante clero et populo ex corde gratias egimus ac primum deinde novensilis Sanctae a Deo ipso invocavimus patrocinium. Sacrum dein solemni ritu litavimus, et post evangelicam lectionem homiliam diximus, breve Sanctae Ioannae Antidae praeconium texentes eiusque sanctitatis exemplum nostris praesertim temporibus ad colendum et imitandum omnibus christifidelibus proponentes. *Hodie enim*, inquimus, *si unquam alias, cum tantae rerum angustiae undique premant, ad strenuam eiusmodi animi fortitudinem eniti eaque muniri, Nobis omnibus pernecesse est. Praesentibus malis procul dubio nullum aliud occurrit par remedium, nisi christiana virtus enixis precibus impetranda, catholica fide alenda, divinaque adaugenda caritate. Ioanna Antida Thouret, ut in mirabilis suae vitae decursu haec omnia praestitit, ita nobis in praesens, de caelo arridens, ad hoc evangelicae perfectionis culmen assequendum omnes invitat suaque voce allicit. Eius igitur vocem libentes volentesque audiamus: ita quidem ut « quam solemni veneratione prosequimur, etiam simili conversatione sequamur; quam beatissimam praedicamus, ad eius beatitudinem tota aviditate curramus; cuius delectamur praeconiis, eius patrociniis sublevemur »*, ut cum ea

aliquando regnare possimus per infinita saecula saeculorum. Amen. Qua homilia a Nobis habita, apostolicam adstantibus benedictionem una cum plenaria indulgentia peramanter impertivimus; sacrumque, Deo favente, Pontificale persolvimus.

Omnibus itaque quae inspicienda erant bene perpensis, certa scientia, apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula quae supra memoravimus iterum confirmamus, roboramus atque statuimus, decernimus, universaeque Ecclesiae Catholicae denunciamus. Mandamus insuper ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii Apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus habeatur fides, quae hisce Nostris praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero Decretales has Litteras Nostras definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti et voluntatis infringere vel eis ausu temerario contraire vel attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die quartadecima mensis Ianuarii, Dominica secunda post Epiphaniam, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego IANUARIUS Episcopus Ostiensis et Albanensis Cardinalis GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE, Decanus Sacri Collegii.

✠ Ego MICHAËL Episcopus Tusculanus Cardinalis LEGA.

✠ Ego DONATUS Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis SBARRETTI.

✠ Ego fr. THOMAS PIUS, Ord. Praed., Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis BOGGIANI, Cancellarius S. R. E.

✠ Ego ALOISIUS Episcopus Praenestinus Cardinalis SINCERO.

✠ Ego HENRICUS Episcopus Veliternus Cardinalis GASPARRI.

Ego PETRUS tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis GASPARRI, S. R. E. Camerarius.

Ego CAIETANUS tituli S. Agathae Gothorum Presbyter Cardinalis BISLETI.

Ego ACHILLES tituli S. Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis LOCATELLI.

Ego IOSEPH tituli S. Nicolai in Carcere Tulliano Presbyter Cardinalis MORI.

Ego ALOISIUS tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis CAPOTOSTI, Datarius.

Ego LAURENTIUS tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis LAURI, Maior Paenitentiarius.

Ego fr. ALEXIUS HENRICUS M., O. S. M., tituli S. Susannae Presbyter Cardinalis LÉPICIER.

Ego PETRUS tituli S. Mariae trans Tiberim Presbyter Cardinalis SEGURA Y SAENZ.

Ego EUGENIUS tituli Ss. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis PACELLI.

Ego FRANCISCUS tituli S. Mariae Novae Presbyter Cardinalis MARCHETTI SELVAGGIANI.

Ego fr. RAPHAËL CAROLUS tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis ROSSI.

Ego IULIUS tituli S. Mariae supra Minervam Presbyter Cardinalis SERAFINI.

Ego ANGELUS MARIA tituli S. Mariae de Victoria Presbyter Cardinalis DOLCI.

Ego PETRUS tituli S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI-BIONDI.

Ego CAMILLUS S. Mariae Scalaris Protodiaconus Cardinalis LAURENTI.

Ego ALEXANDER S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis VERDE.

Fr. TH. PIUS O. P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

CAMILLUS Card. LAURENTI
S. R. C. Praefectus.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Can. Alfridus Liberati, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*
Angelus Pericoli, *Scriptor Apostolicus.*

EXPEDITA
die quarta mensis Maii, anno tertiodecimo
Alfridus Marini, *Plumbator.*

Reg. in Canc. Ap., vol. L, n. 32. - A. Trussardi

LITTERAE APOSTOLICAE

VENERABILIS DEI SERVA IOANNA ELISABETH BICHIER DES AGES, CONFUNDATRIX INSTITUTI FILIARUM CRUCIS VULGO SORORUM S. ANDREAE, BEATA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Postquam Sanctorum honores Andreae Huberto Fournet, Congregationis Filiarum Crucis Fundatori, sollemnissimo die Pentecostes, anno praeterito millesimo nongentesimo tricesimo tertio, Nos ipsi decrevimus, nil mirum si nunc inter Beatos caelites etiam adnumerare aggrediamur Venerabilem Dei Famulam Ioannam Elisabeth Bichier des Ages, quae in eodem Religiosarum Instituto condendo talis sancto ipsi Andreae Huberto adiutrix fuit, ut iure meritoque et ipsa veluti illius Familiae Religiosae vera et propria fundatrix haberi possit. Vis quidem in Christi Ecclesia vitalis continenter exstat ex qua, misericordia Dei, ad sublevandas temporum necessitates resque religionis parandas suscitantur ex utroque sexu fideles ac vivificantur, quasi « alter ad alterum clamantes », sanctitate praediti, peculiaribusque virtutibus instructi, qui vita, qua in exemplum enitent, atque Institutis, quae condunt, ac, Deo adiuvante, moderantur, opportune congrueque prodire videntur. Illorum in numero computanda quoque est procul dubio Congregationis Filiarum Crucis confundatrix Ioanna Elisabeth Bichier des Ages, cuius servire Deo fuit propria ac domestica ratio una cum egenorum pauperumque necessitatibus subveniendi inexhausta caritate. Bituricensis archidioecesis intra fines in oppido avito *des Ages* ortum duxit Ancilla Dei die quinta mensis Iulii, anno millesimo septingentesimo septuagesimo tertio. Parentes illi fuerunt Antonius *des Ages* et Maria Augier de Moussac, nobilitate quidem ambo sed religionis magis obsequio et morum probitate commendati. Constat Ioannam Elisabeth adhuc puerulam iam egregiis virtutibus enituisse, docilitate potissimum atque obedientia erga parentes, atque illa aetate, quae maxime solet ineptiis nugisque esse dedita, nihil eam fecisse pueriliter; misericordia autem iam ornabatur erga pauperes egenosque, quos manu sua eleemosynis saepe saepius sublevabat. Pictavii religiosis Sororibus, quas Hospitalarias nuncupabant, educanda tradita, ita morum puritatis ac disciplinae studiosissimam deque cotidiana continentique virtutum exercitatione sollicitam sese ostendit, ut, contra morem tunc in Gallia vigentem, vix undecim annos nata singulari laetitia perfusa ad sacram Synaxim prima vice accesserit. Quattuor post annos in Pictaviensi eodem coenobio transactos, domum reversa rei familiaris ac fratris

curam suscepit, omnesque tunc exemplo suo ad caritatis pietatisque studia excitavit. Saeviente vero in Gallia illa civilium ac sacrarum rerum perturbatione, quae saeculo decimo octavo exeunte tam se catholicae religioni infensam probavit, Dei Famula, cum annum ageret aetatis suae quartum et vicesimum, ut sacrosancto Missae Sacrificio adesset et Sacramentis reficeretur, spretis periculis et longo confecto itinere, consueverat ad rusticas quasdam accedere remotas in agris aedes, quo Sanctus Andreas Hubertus, parochus Malliacensis, ex hispanico exsilio redux, mortis discrimina spernens, saepius se conferebat, ut dispersas, quo modo potuerit, oves colligeret et sacro pabulo aleret; ex quo factum est ut Dei Famula eiusdem spirituali moderationi providentissime se totam committeret. Sanctus vero sacerdos de animi puritate atque amplitudine Servae Dei certior factus, magna de ea portendit; et revera exspectationi eiusdem satis superque Ioanna Elisabeth respondit. Remissis enim turbinibus reipublicae ac tempestatibus, cum Sanctus ipse de nova instituenda sacrarum virginum societate cogitaret, quae de iacturis a « Revolutione » religioni illatis resarciendis sollicita foret, ac praesertim de pauperibus puellis christiane educandis, rem cum Dei Famula contulit, eandem tanti operis institutricem praesentiens. At initium difficultates omne genus gravarunt, enituitque in ipsis instituti condendi exordiis prudentia et fortitudo Ioannae Elisabeth; quae, divina Providentia plene confisa, ac Sancti Andreae Huberti consilia fideliter secuta, ad novam religiosarum, quas Filias Sanctae Crucis nuncupavit, familiam pro puellis educandis constituendam ac firmandam, omnibus quoque adhibitis bonis suis, se toto pectore dedit. Et revera quod vitae ei fuit totum Ancilla Dei impendit in religiosam, quam sanctissimis quoque regulis munivit, moderandam atque amplificandam Congregationem; quae brevi, favente Deo, propagines suas sic effudit, ut iam ante obitum piissimae fundatricis plusquam novem et nonaginta domus religiosi eiusdem instituti exstiterint. Mira vero Congregationis, quam, a Decessore Nostro Pio Pp. VIII Litteris Apostolicis sub anulo dilaudatam, postea haec Sancta Sedes anno MDCCCLXVII sollemniter adprobavit, propagatio huiusmodi ab inclita prudentia praesertim repetenda est Venerabilis Dei Servae, quae in gravi moderatricis generalis munere obeundo nil aliud sibi constanter proposuit nisi operibus suis gloriam Dei quam maxime provehere; ac tam in recipiendis sororibus quam in domorum moderatricibus eligendis caute ipsa et aequali animo se iugiter gessit, rebus spretis iudiciisque, quae non ad aeternam salutem sed praesentis huius vitae ad bona tantum respicerent. Semper tamen matrem diligentissimam ac vigilantem se praebuit sororibus et, licet ex nobili genere nata, paupertatem atque humilitatem adeo dilexit, ut pauperem se fecerit,

quo egenis facilius subveniret. Crucis autem nomine Congregationi suae imposito, uti vera filia Crucis ad Dominum Nostrum Redemptorem sese conformare continenter studuit, sodalibus suis conspicua relinquens exempla virtutum, quibus exornabatur, sive in caritate, sive in sollertia, sive in regularis disciplinae atque oboedientiae observantia, sive in sui ipsius abnegatione, sive denique in obsequio ac fidelitate erga Ecclesiam et Sanctam Sedem exercendis. Summam ideo sanctitatis famam adhuc vivens adepta est; donec laboribus fracta atque ulcere letali, quod multos quidem per annos duravit, tabescens, Ecclesiae sacramentis rite munita, Podii in principe Congregationis domo die XXVI m. Augusti anno millesimo octingentesimo tricesimo octavo, placidissimo exitu obdormivit in Domino. Post Ancillae Dei obitum ac funus cum eiusdem sanctitatis fama in dies vividior apud omnes facta sit, ad communi desiderio annuendum, de caelitum honoribus Ioannae Elisabeth Bichier des Ages tribuendis causa agitari coepta est, et, probationibus Ordinaria auctoritate sumptis, Leo Pp. XIII rec. mem. Decessor Noster, die XIII m. Maii an. MDCCCXCI introductionis Causae Commissionem manu propria signavit. Inquisitionibus itaque iudicialibus in Famulae Dei vitam resque gestas ad iuris normam expletis, ceterisque omnibus rite absolutis, Nos, cum mox etiam super Venerabilis Servae Dei virtutibus disceptari coeptum sit, sollemni decreto quarto decimo calendas Aprilis, anno millesimo nongentesimo vicesimo octavo edito, Venerabilis Dei Famulae Ioannae Elisabeth Bichier des Ages virtutes heroicum attigisse fastigium declaravimus. Agitata dein quaestione de duobus miraculis quae a Deo patrata ferebantur per eiusdem Venerabilis intercessionem, post duas Congregationes, antepraeparatoriam scilicet ac praeparatoriam, nec non aliam generalem Congregationem, quae coram Nobis die XXIV mensis Aprilis volventis anni millesimi nongentesimi tricesimi quarti habita est, rebus omnibus acerrimo iudicio investigatis, Nosmetipsi die vicesima nona mensis Aprilis, hoc ipso anno, proposita miracula constare sollemniter declaravimus, ulteriusque proinde in casu procedi posse. Cum igitur esset de virtutum heroicitate ac de miraculis prolatum consilium, illud tantum supererat discutiendum, num Venerabilis Ancilla Dei inter Beatos caelites *tuto* foret recensenda. Hoc dubium propositum est a dilecto filio Nostro Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto et Causae Relatore, in generalibus Comitiis coram Nobis die prima mensis huius habitis, omnesque qui aderant, tam Cardinales quam Sacrorum Rituum Consultores, unanimi consensu affirmative responderunt. Nos tamen in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus donec enixis precibus a Patre luminum caelestis sapientiae auxilium impetra-

remus. Quod cum impense fecissemus, tandem die tertia m. Maii, nuperrime praeterita, nempe die festo Exaltationis Sanctae Crucis, Eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque dilecto filio Nostro Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto et Causae Ponente seu Relatore, nec non dilectis filiis Alfonso Carinci, Congregationis Rituum Secretario, et Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, sollemniter ediximus *tuto* procedi posse ad ipsius Servae Dei beatificationem. Quae cum ita sint, precibus permoti Congregationis Filiarum Crucis seu Sororum S. Andreae, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, facultatem facimus ut Venerabilis Dei Famula Ioanna Elisabeth Bichier des Ages, memoratae Congregationis confundatrix, *Beata* in posterum appelletur, eiusque corpus ac lipsana seu relliquiae, non tamen sollemnibus in supplicationibus deferenda, publicae fidelium veneration proponantur; itemque permittimus ut eiusdem Beatae imagines radiis de more decorentur. Praeterea eadem apostolica Nostra auctoritate concedimus ut de illa recitetur Officium et Missa celebretur singulis annis de Communi Virginum, cum orationibus propriis per Nos adprobatis, iuxta rubricas Missalis et Breviarii Romani. Huiusmodi vero Officii recitationem Missaeque celebrationem fieri dumtaxat largimur in Bituricensi archidioecesi, ubi nata est Serva Dei, atque in dioecesi Pictaviensi cum in eiusdem finibus ipsa migraverit ad Dominum, nec non in templis seu sacellis ac domibus ubique terrarum sitis quae ad Congregationem Filiarum Crucis pertineant, ab omnibus fidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui horas canonicas recitare teneantur; et quod ad Missas attinet, a sacerdotibus ad templa seu sacella, in quibus Beatae ipsius festum agitur, convenientibus. Denique largimur ut sollemnia beatificationis Venerabilis Servae Dei Ioannae Elisabeth supradictis in templis seu sacellis celebrentur, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum, servatis servandis, ab iisdem sollemnibus in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana rite peractis. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis nec non decretis de non cultu editis ceterisque contrariis quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrae Rituum Congregationis subscripta sint atque eiusdem Congregationis sigillo munita, eadem prorsus fides etiam in disceptationibus iudicialibus adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce Litteris ostensis, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIII m. Maii, an. MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

I

DECRETUM

ASSERTAE BEATAE MARIAE VIRGINIS APPARITIONES ET REVELATIONES IN LOCO « EZQUIOGA », DIOECESIS VICTORIEN. IN HISPANIA, DECLARANTUR QUOVIS CHARACTERE SUPERNATURALI DESTITUTAE ET TRES LIBRI, QUI DE IISDEM AGUNT, IPSO IURE PROHIBITI.

Feria IV, die 13 Iunii 1934

Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, examini subiectis assertis Beatae Mariae Virginis apparitionibus et revelationibus in loco « Ezquioga », dioecesis Victorien. in Hispania, decreverunt easdem apparitiones et revelationes quovis supernaturali charactere penitus esse destitutas; tres libros vero, qui de ipsis agunt et inscribuntur:

Etude historique présentée par M. l'abbé S. FORT: *Une nouvelle affaire Jeanne d'Arc* (Orléans, « Les Cahiers d'Ezkioga » publiés sous la direction de F. Dorola);

G. – L. BOUÉ: *Merveilles et Prodiges d'Ezquioga* (Tarbes, Imp. Lesbordes, 1933);

Un fruto de Ezquioga: Hermano Cruz de Lete y Sarasola (Revista « Caridad y Ciencia », Noviembre 1933);

ipso iure esse prohibitos ad normam can. 1399 n. 5.

Sequenti feria V, die 14 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Div. Prov. Pp. XI, in audientia Excmo ac Revmo Dño Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit et publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 18 Iunii 1934.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

II

DECRETUM

OPERA OMNIA BENEDICTI CROCE DECLARANTUR IPSO IURE PROHIBITA ET IN INDICEM LIBRORUM PROHIBITORUM INSERUNTUR.

Feria IV, die 20 Iunii 1934

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito DD. Consultorum voto, decreverunt tanquam praedamnata ac ipso iure prohibita, ad normam can. 1399 Codicis iuris canonici, habenda esse atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda *Opera omnia* Benedicti Croce.

Et sequenti Feria V, die 21 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Prov. Papa XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Dño Assessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 22 Iunii 1934.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

III

DECRETUM

OPERA OMNIA PROF. IOANNIS GENTILE DECLARANTUR IPSO IURE PROHIBITA ET IN INDICEM LIBRORUM PROHIBITORUM INSERUNTUR.

Feria IV, die 20 Iunii 1934

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito DD. Consultorum voto, decreverunt tanquam praedamnata ac ipso iure prohibita, ad normam can. 1399 Codicis Iuris Canonici, habenda esse atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda *Opera omnia* Prof. Ioannis Gentile.

Et sequenti Feria V, die 21 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Dño Assessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 22 Iunii 1934.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

S. PEREGRINI LATIOSI IN SUPERIORIBUS ACRE ET PURÙS ET DE LABREA

MUTATIONIS FINIUM PRAELATURARUM NULLIUS

DECRETUM

Prosper M. Gustavus Bernardi, Episcopus titularis Paltenus ac Praelatus Praelaturae *nullius* S. Peregrini Latiosi in superioribus *Acre* et *Purùs* postulavit ab Apostolica Sede ut pars paroeciae *Floriano Peixoto* a Praelatura *nullius* de Labrea, ad quam pertinet, dismembraretur et Praelaturae *nullius* S. Peregrini Latiosi in superioribus *Acre* et *Purùs*, cum suis incolis, adiungeretur, quo eius administrationi facilius consuli posset. Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, petitionis opportunitate perpensa, attento favorabili voto Excmi Domini Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et Nuntii Apostolici in Brasiliana republica, nec non consensu Ordinarii Praelaturae *nullius* de Labrea, Apostolicae potestatis plenitudine atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, statuit, vi praesentis Consistorialis Decreti, ut praefatae paroeciae *Floriano* pars, quae comprehenditur inter devortium aquarum fluminum Acre et Ituxy, atque devortium aquarum fluminum *Purùs* et *Inauhiny*, a Praelatura *nullius* de Labrea dismembretur et Praelaturae *nullius* S. Peregrini Latiosi in superioribus *Acre* et *Purùs* perpetuo incorporetur: mutatis hac ratione finibus inter memoratas Praelaturas.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputavit memoratum Nuntium Apostolicum, eidem tribuens facultates omnes ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; facto onere intra sex menses mittendi ad Sacram hanc Congregationem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 13 Ianuarii 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

11 Maii 1934. — Cathedrali Ecclesiae Massensi praefecit R. P. Christophorum Arduinum Terzi, O. F. M.

6 Iunii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Aeniensi, R. P. D. Ioannem Emmanuelem Gonzalez, hactenus Episcopum Manizalensem, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ismaelis Perdomo, Archiepiscopi Bogotensis in Columbia.

15 Iunii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Amasenae, R. D. Gustavum Testa, deputatum Delegatum Apostolicum in Aegypto, Arabia, Erytrhaea, Abyssinia, Palaestina, Transjordania et insula Cypro.

16 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Tacambarensi, R. D. Emmanuel Pium Lopez, presbyterum Cuernavacensis dioecesis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Taianae, Rev. D. Stephanum Iosephum Carton de Wiart, presbyterum archidioecesis Mechliniensis, quem deputavit Auxiliarem Emi Dni Iosephi Ernesti Van Roey, Cardinalis Archiepiscopi Mechliniensis.

22 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Hildeshiensi, R. D. Iosephum Machens, presbyterum eiusdem dioecesis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

HAJDUDOROGEN. ET ALIARUM

DECRETUM

Apostolica Sedes, vel motu proprio, vel rogatu Episcoporum semper plurimum curavit ut, ob mutatas in aliqua regione rerum condiciones, circumscriptionum ecclesiasticarum limites opportune mutarentur, eo consilio ut spirituale christifidelium bonum et religionis incrementum magis magisque promoveretur.

Quum autem, post novam politicam delimitationem Regnorum Romaniae et Hungariae, acciderit ut multae paroeciae dioecesis Hajdudorogensis inclusae in Regno Romaniae manserint, maxime interest ita fines dioecesium circumscribere ut fideles cum suis Ordinariis expeditius et absque ulla difficultate communicare valeant.

Quod vero in sollemni Conventione inter Apostolicam Sedem et Regnum Romaniae inita die 10 Maii a. 1927 generali modo cautum fuerat, expresse praescriptum fuit in statutis quibus providebatur ut memorata Conventio ad effectum duceretur; nempe ut sexaginta septem paroeciae, quae olim per Apostolicas Litteras die 8 Iunii a. 1912 sub plumbo datas *Christifideles graeci ritus* novae dioecesi Hajdudorogensi attributae fuerant et nunc in ditione Romaniae sub administratione Episcoporum provinciae metropolitanae Albae-Juliensis et Fogarasiensis exsistunt, per formale quoddam documentum Sanctae Sedis definitive et perpetuo respectivis dioecesibus tribuerentur.

Hoc autem praescriptum cum plene attenderit Sacra haec Congregatio, omnibus mature perpensis, atque audito in re tanti momenti Excmo Nuntio Apostolico in Romania, ad praefatam canonicam attributionem deveniendum censuit.

Quapropter, ab infrascripto Cardinali Secretario, in audientia diei 28 Februarii a. 1934 Summo Pontifici relatione facta, eadem Sanctitas Sua, suppleto quatenus opus sit, quorum interest, vel sua in hac re interesse praesumant consensu, sexaginta septem paroecias olim dioecesi Hajdudorogensi tributas, et nunc in territorio Romaniae exsistentes, de Apostolicae potestatis plenitudine, respectivis dioecesibus rumenis aggregavit et addixit, iubens hoc fieri per decretum Sacrae Congregationis Orientalis.

Ex mandato igitur Ssmi per praesens decretum Sacra haec Congregatio publici iuris facit supra dictam pontificiam voluntatem ac praescriptionem; et sexaginta septem paroecias, de quibus infra, olim ad dioecesim Hajdudorogensem pertinentes, definitive et perpetuo dioecesibus ritus byzantini-rumeni adnexas declarat, ut sequitur:

A) *Archidioecesi Albae-Juliensi et Fogarasiensi:*

1. Arcuș (Arkos).
2. Borosneul-Mare (Nagyborosnyo).
3. Imper (Nagykaszon).
4. Ciucsângiorgiu (Csikszentgyörgy).
5. Lăzăresti (Csiklazarfalva).
6. Chelința (Gelencze).
7. Ilieni (Ilyefalva).
8. Lemnia (Lemhény).
9. Lisnău (Lisznyo).
10. Poian (Kézdiszentkereszt).
11. Turia (Torja).
12. Aldea (Abasfalva).

13. Bodogaia (Alsoboldogfalva).
14. Bezidul nou (Bözödujfalu).
15. Sărăteni (Sovarad).
16. Aita-Seacă (Szarazajta).
17. Eliseni (Székelyszenterzsébet).
18. Odorheiu (Székelyudvarhely).
19. Jacu (Olahzsakod).
20. Joseni (Gyergyoalfalu).
21. Sândominic (Csikszentdomokos).
22. Frumoasa (Szépviz).
23. Ghimeș-Făget (Gyimesbükk).
24. Gheorgheni (Gyergyoszentmiklos).
25. Voșlab (Gyergyovaslab).
26. Sântandrei (Nyaradandrasfalva).
27. Bolintineni (Nyaradbalintfalva).
28. Roteni (Harasztkerék).
29. Crăciunești (Nyaradkaracsony).
30. Ivănești (Kebeleszentivany).
31. Târgu-Mureș (Marosvasarhely).
32. Sardu-Nirajului (Székelysard).
33. Troița (Szentharomsag).
34. Lăureni (Szentlörincz).
35. Tirimioara (Kisterem).

B) *Dioecesi Magno-Varadinensi:*

1. Amaț (Amacz).
2. Sătmărel (Szatmarzsadany).
3. Ciumești (Csomaköz).
4. Domănești (Domahida).
5. Ghenciu (Gencs).
6. Moftinul-Mic (Kismajtény).
7. Carei (Nagykaroly).
8. Resighea (Reszege).
9. Sanislău (Szaniszlo).
10. Andrid (Endréd).
11. Dindești (Erdengeleg).
12. Tiream (Mezöterem).
13. Vezend (Vezend).
14. Portița (Portelek).
15. Eriuadon (Eradony).

16. Curtuiuşeni (Erkörtvélyes).
17. Tarcea (Ertarcsa).
18. Galoşpetreu (Galospetri).
19. Pişcolt (Piskolt).
20. Vaşad (Vasad).
21. Cheniz (Erkenéz).
22. Silindru (Erselind).

C) *Dioecesi Maramuresensi:*

1. Culciul-mare (Nagykolcs).
2. Boghiş (Csengerbagos).
3. Oar (Ovari).
4. Petea (Pete).
5. Doba (Szamosdob).
6. Vetiş (Vetés).
7. Botiz (Batizvasvari).
8. Satu-Mare (Szatmar).
9. Odoreu (Szatmarudvari).
10. Jojib (Jozsefhaza).

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 9 Aprilis a. 1934.

A. Card. Sincero, Episcopus Praenestin., *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

PICTAVIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI IOANNAE ELISABETH BICHIER DES AGES CONFUNDATRICIS INSTITUTI FILIARUM CRUCIS VULGO SORORUM S. ANDREAE.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet, in casu et ad effectum de quo agitur

In eo praeclaro sanctorum agmine, quos decurrente sacratissimo nuper celebrato redemptionis anno, Ssmus D. N. ad supremos canonizationis honores evexit, prior tempore S. Andreas Hubertus Fournet exstitit, gallici

cleri ornamentum et decus, qui praeclaram Ecclesiae hereditatem reliquit, Congregationem Filiarum Crucis.

Nondum autem elapso ab eius canonizatione anno, quae sollemni die Pentecostes contigit, beatificationis honoribus eam iam properare feliciter videmus fortissimam virginem, Ven. Ioannam Elisabetham Bichier des Ages, quae in Instituto condendo adiutricem operam sanctissimo viro ita praestitit, ut eam spiritualis illius aedificii primarium lapidem merito dixeris.

Ea nobilissimo genere in Gallia anno 1773 in avita arce *des Ages* orta, intra Bituricensis archidioecesis fines, quum vigesimum quartum aetatis annum ageret, saeviente in Gallia persecutionis aestu, ad rusticas quasdam remotas in agris aedes, longo confecto itinere, cum aliis fidelibus clam accedere consueverat, sua pietate adacta, ut Missae sacrificio adesset et sacramentis reficeretur. Eo loci S. Andreas Hubertus Fournet, parochus Malliacensis, mortis pericula spernens, saepius se conferebat, ut dispersas, quo modo posset, oves colligeret et spirituali pabulo aleret.

Piissimam puellam, quae iam virginale propositum animo conceperat, solidaque iam virtute praestabat, obviam primum S. Andreas Hubertus ineunte anno 1798 habuit, eo rustico in tugurio, quo sacri ministerii causa convenerat; statimque vir Dei eius animae puritatem et celsitudinem agnovit. Quo factum est, ut, quum postea S. Andreas Hubertus, remisso procellae fervore, puellis, pauperioribus praesertim, instituendis, providere statuisset, Ioannam Elisabetham in partem consilii acciverit. Res ex voto adeo feliciter successit, tantaque alacritate Ioanna Elisabetha, sanctissimo suae conscientiae moderatore Andrea Huberto dirigente, opus suscepit, ut nova religiosa Congregatio brevi fundata ac mire propagata uberrimos iam tunc ad salutem animarum fructus referre coeperit. Qua in re vivide Ven. Servae Dei sanctimonia effulsit, omnium virtutum sororibus praebens exemplum, invictoque animo res asperas perferendo. Perfuncto sibi a Deo dato munere, die 26 Augusti mensis anno 1838 aetatis suae anno sexagesimo quinto Podii sanctissime obiit.

Sanctitatis fama, qua Dei famula statim floruit, percrebescente, Ordinariae inquisitiones atque postea Apostolicae rite habitae sunt. Die 13 Maii mensis anno 1891 Leo XIII fel. rec. Commissionem introductionis causae obsignavit. Anno 1928 coram Ssmo D. N. Sacrae Huius Congregationis Generalia Comitia, super virtutibus habita sunt, et die 23 Martii approbationis decretum editum est.

Apostolica auctoritate duo in Pictaviensi dioecesi confecti sunt processus super duabus miris sanationibus Venerabilis Servae Dei intercessione a Deo, ut ferebatur, patratis. De quorum iuridica vi die 18 Aprilis mensis a. 1928 favorabile editum fuit decretum, sed quoniam prior quae proposita

fuerat sanatio sepositа fuisset, et altera interim mira sanatio Parmae evenisset, novus Apostolicus constructus est processus, qui die 24 Ianuarii a. huius iuridice validus est agnitus. Parmensis sanatio itaque priori Pictaviensi, quae fuit sepositа, suffecta est. Brevi sermone de utraque attingetur.

Soror Maria Angelina, in saeculo Immaculata Aldorasi, e Congregatione Filiarum Crucis vulgo Sororum S. Andreae, anno 1920 nonnulla gastrici morbi indicia persensit. Temporis tractu morbus factus est gravis ita ut elapsi anni sub initio radiographicum experimentum infraparietale ulcus in pylorico antro exstare patefecerit. Chirurgicam operationem exsequi imprudens visum est saltem ob extremam infirmae debilitatem. Quam tamen operationem, morbo in peius ruente, uti unicum possibile remedium, ne certae morti Soror occurreret, medicus consiliatus est. Attamen Soror M. Angelina noluit operationi se subiicere. Hoc Septembris mensis initio, anno 1933, Parmae contingebat.

Hisce in adiunctis, novendiales preces infirma et consodales, generalis superiorissae iussui obtemperantes, die 7 Septembris mensis effundere coeperunt ut Deus, Ven. Ioanna Elisabetha intercedente, sanationem largiretur. Ultima precum die, circa horam quintam cum dimidio ante meridiem, Maria Angelina, quasi quid e stomacho avelleretur sensit, et perfecte sanata facta est ita, ut ad pristina vel laboriosa officia subito restituta fuerit: quam perfectam sanationem radiographicae tabulae die 19 eiusdem mensis, aliaque posteriora experimenta nuperrime habita evidenter confirmant. Praeter naturae leges sanationem hanc evenisse tres Periti ex officio ab H. S. C. adlecti concorditer affirmant.

Puella Lea Laverré, undecim annos nata, cum apud Filias Crucis, Pictavii, educanda versaretur, Maio mense ineunte, anno 1925 gravissima tussi prius affecta fuit, cui bronco-pulmonites capillaris purulenta successit. Puris vomitiones frequentes et abundantes morbum esse gravissimum evidenter indicabant. Morbus adeo vel ab initio invaluit, ut morientium sacramentis infirma fuerit munita. Quum fere nulla amplius recuperandae valetudinis spes affulgeret, novendiales preces ad sanationem obtinendam, aliaeque frequentesque invocationes ad Venerabilis Ioannae Elisabethae patrocinium conciliandum a Sororibus et ab infirmae familia ferventer effusae sunt. Quin immo Venerabilis imagines et de eius reliquiis particulae appositae sunt infirmae eamque subucula induerunt, quae Venerabilis sepulcro Podii fuerat admota.

Die 11 Iunii, iisdem gravissimis perseverantibus morbi conditionibus, hora matutina septima puella placido somno correpta fuit. Bis expergefacta ut aliquantulum cibi sumeret iterum obdormivit usque ad secundam post mediam noctem horam. Mane facto medicus stupens miraculum fas-

sus est. Praeter omnes naturae leges sanationem hanc evenisse tres periti ex officio a S. H. C. acciti sine ulla haesitatione conclamant.

De sanatione Leae Laverré una cum alia sanatione, primo loco posita, Antepraeparatoria Congregatio apud Rmum Cardinalem Camillum Laurenti, Causae Ponentem seu Relatorem, die 5 Februarii anno 1929 coacta est. Cui successit Praeparatoria, in qua prior sanatio fuit seposita.

De sanatione Sororis Angelinae Antepraeparatorius coetus apud eumdem Rmum Cardinalem die 6 Februarii anni huius habitus est.

In Praeparatoriis comitiis die 27 Februarii coadunatis de utraque sanatione seu Sororis Angelinae seu Leae Laverré actum est. Novissima vero Congregatio die 24 huius mensis coram Ssmo D. N. habita est, in qua Rmus Cardinalis Laurenti, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit disceptandum: *An et de quibus miraculis constet, in casu et ad effectum de quo agitur*. Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suam aperuerunt sententiam, quas Beatissimus Pater benigne excepit.

Diem vero hanc 29 Aprilis mensis, Dominicam IV post Pascha, clarissimo martyri Petro sacram, elegit ut suum proferret iudicium.

Quapropter ad se Rmum Cardinalem Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum et Causae Relatorem, nec non R. P. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium accivit, et Eucharistica Hostia religiose litata pronunciavit: *Constare de duobus miraculis a Deo per Ven. Ioannae Elisabethae Bichier des Ages intercessionem patratis, nempe: de instantanea perfectaque sanatione tum Sororis Mariae Angelinae a gravi ulcere pylorico, tum Leae Laverré a gravissima broncopulmonite capillari.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae die 29 Aprilis a. D. 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

PICTAVIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI IOANNAE ELISABETH BICHIER DES AGES CONFUNDATRICIS INSTITUTI FILIARUM CRUCIS VULGO SORORUM S. ANDRNAE.

SUPER DUBIO

An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione, tuto *procedi possit ad sollemnem praedictae Venerabilis Beatificationem.*

Ea nunquam excident, mansura in aevum, suavissima Christi Domini verba: *Sinite parvulos venire ad me.* Quibus ea connectuntur gravia equidem ac terribilia, per quae iram divinam minatur suam iis qui scandalizaverint unum ex his pusillis. Id causae fuit cur Ecclesia in explendo sibi divinitus mandato munere, docendi homines eosque sanctificandi, sollertissima cura ac praecipuo amore animum semper intenderit ad iuventam christianis moribus informandam: quam si semel Christo arcte devinxeris, non inde facile sequuturae vitae vicissitudines divellent. At vero contrario nisu eo etiam spectat *inimicus homo* ut prohibeat a Christo pueros atque adolescentes, eosque nefario ausu ad impietatis castra mature pertrahat, ut iugi veluti captivitate sibi deinceps mancipati serviant.

Cui malo occurrens misericors Dominus, eo praesertim tempore, quo maiore conatu christiani nominis osores suo nefario proposito exsequendo incumbebant, plures tum virorum, tum mulierum religiosas multiplicavit in Ecclesia familias, quae strenue iuventuti sancte instituendae adlaborarent. Quanto vero spirituali animarum emolumento id praestiterint atque praestent, vix est dicere.

In hac nobili apostolatus palaestra, superiori saeculo ineunte, singulari laude Ven. Ioanna Elisabetha Bichier des Ages enituit, quae, praeeunte ac dirigente S. Andrea Huberto Fournet, benemerentem Congregationem Filiarum Crucis eo praesertim fine condidit, ut pauperioribus popularis coetus puellis educandis, et infirmis derelictis omnique ope destitutis sublevandis, operam suae filiae darent.

Ioanna, Elisabetha, Maria, Lucia piis ac nobilibus parentibus Antonio, dynaste *des Ages*, quod castrum in archidioecesi Bituricensi, sed prope fines Pictaviensis dioecesis situm est, et Maria Augier de Moussac in parva urbe *Blanc* nata est anno ab ortu Christi 1773 die 5 Iulii. Eluxit mature in puella optima indoles et ad pietatem in Deum et caritatem in pauperes proclivis. Decennis Sororibus Hospitalariis Pictavii in urbe educanda traditur, tantaque pietate et animi maturitate inter aequales enituit, ut, raro

tunc temporis exemplo, undecim vix annos nata, die 26 Decembris mensis anno 1784 et ad sacram synaxim fuerit admissa et sacro chrismate delibuta. Quum domum non multo post rediisset, non solum a choreis aliisque nugis abhorrebat, sed orationi incumbere in deliciis habebat, et corpusculum asperitatibus afflictabat, patre tantam in puella virtutem admirante. Hunc longa ac dira infirmitate laborantem diu noctuque assidua usque ad mortem, quae anno 1792 contigit, est solata.

Gallica perturbatione adhuc debacchante, familiaribus rebus magna prudentia et supra aetatem sagacitate compositis, una cum matre in rus *La Guimetière* secessit. Honestissimas a matre oblatas nuptias fortiter recusavit, quin immo die 5 Maii a. 1797 se Iesu et Mariae in perpetuum dicavit. Ne autem sacris privaretur, noctu plerumque, impervia loca, ubi S. Andreas Hubertus Fournet, ex Hispanico exsilio redux, occulte divina celebrabat mysteria, spretis periculis, uno sibi fideli famulo in socium adhibito, accedebat. Sanctus Sacerdos vix eam est alloquutus, et spiritum probavit, et magna de ea portendit. Venerabilis autem nostra illius moderationi se totam commisit.

Politica perturbatione sedata, ad odia restinguenda, quae iamdiu compressa inter diversas civium classes ferociter exarserant, ad discordias compescendas, ad amicitias conciliandas, ad christianos mores inducendos, verbo ad reparandas ruinas, quas nupera seditio auxerat, Sanctus Andreas Hubertus, divini Pastoris instinctu motus, caritatis opera exercenda et pauperum educationem summo studio esse curandam perspexit. Rem cum Ioanna Elisabetha contulit, nullamque ea aptiorem ad tantum opus exsequendum iudicavit. Nec eum spes fefellit. Nam Ioanna Elisabetha, moderatori suo morem gerens, Deo confisa, hoc sancte est exsecuta.

Mirandum sane spectaculum, virginem conspicere nobilitate generis praeclaram, demisso habitu cultuque, pauperrimorum tuguria adire, infirmis sua manu inservire, eorum necessitatibus succurrere, putrida ulcera sanieque manantia tergere non abhorrentem: derelictas omnique ope destitutas puellas accire, et veluti tenerrimam matrem humanis christianisque institutis eas excolere, ab impendentibus ex pauperie periculis eripere; quare factum est ut plures ex eius loci incolis tantae virtutis exemplis perculsi Deo se reconciliare sategerint. Augescente autem puellarum instituendarum numero Ioanna Elisabetha nonnullas probatae virtutis virgines sibi adiunxit, quibuscum communem vitam instauravit.

Spiritualis haec familia, quae in rure *la Guimetière* intra fines paroeciae *de Bethines* primitus fundata est, paullatim, praeter priorem fundatorum intentionem, facta est religiosa Congregatio cui, ob eorum in sanctam Crucem amorem, *Filiarum Crucis* nomen inditum, cuius princeps domus

Podii (*Le Puy*) intra Pictaviensis dioecesis fines est constituta. Venerabilis nostra Congregationis regulas ad mentem sancti sui moderatoris conscripsit.

Quanta et qua animi fortitudine Venerabilis seu ex hominum malitia seu ex arctissima paupertate in qua enascens Congregatio versabatur, seu ob itinerum incommoda quae, ob fere centum novarum domorum fundationes, arripere cogebatur, sit passa, non facile dixeris.

Virtutibus omnibus exornata, meritisque onusta die 26 Augusti mensis a. 1838 Podii purissimam animam Deo reddidit.

Die 13 Maii mensis a. 1891 Beatificationis causa fuit introducta. Virtutibus heroicis eam fulsisse die 23 Martii a. 1928 decretum est. Duo miracula a Deo per eius intercessionem fuisse patrata nudius quintus est pariter decretum.

Unum supererat discutiendum dubium: *An, stante approbatione virtutum et duorum miraculorum,* tuto *procedi possit ad solemnem praedictae Venerabilis Beatificationem.* Dubium hoc in Generali Congregatione, quae die 1 mensis huius coram Ssmo D. N. habita est, Rmus Cardinalis Camillus Laurenti, Causae Relator, proposuit. In affirmativam quotquot aderant seu Revmi Cardinales seu Officiales Praelati et PP. Consultores concessere sententiam: Beatissimus vero Pater, ut suam aperiret, hanc selegit diem sanctissimae Cruci recolendae sacram. Opportune quam maxime, ut quae, sanctae Crucis amore hoc titulo una cum S. Andrea Huberto suam Congregationem honestari voluit, rursus et ipsa hodie honestetur, et ad Beatificationis honores veluti ab ipso Sancto manu ducatur, cuius centesimum ad caelum natale hoc anno die 13 mensis huius in eo est ut celebretur.

Quapropter ad se accitis Rmo Cardinali Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto et Causae Ponente seu Relatore, R. P. Salvatore Natucci, Fidei generali Promotore, meque infrascripto Secretario, sacrosancto Eucharistico sacrificio devotissime oblato, Ssmus D. N. pronunciavit: *Tuto procedi posse ad sollemnem Venerabilis Ioannae Elisabethae Bichier des Ages Beatificationem.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri, in acta S. R. C. referri et Apostolicas Litteras sub anulo Piscatoris de Beatificationis solemnibus in Vaticana Basilica quandocumque celebrandis, expediri mandavit.

Datum Romae, die 3 Maii a. D. 1934.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

ROMANA

NULLITATIS MATRIMONII (FASANELLI-STACCIOLI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Clarae Staccioli, in causa conventae, eamdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 11 Octobris 1934, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendo, et ad diem designandam qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Clarae Staccioli curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. G. Heard, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 30 Iunii 1934.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Claire Staccioli, défenderesse en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 11 Octobre 1934, à 12 heures pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite M. Claire Staccioli, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Lunedì, 11 Giugno 1934, Sua Santità ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dott. LEANDRO PITA ROMERO, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario di Spagna, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Lunedì, 25 Giugno, la medesima Santità Sua ha ricevuto in solenne Udienza S. E. Sir CARLO WINGFIELD, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario di Gran Bretagna, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

7 Dicembre 1933. Monsig. Giovanni Mrković, della diocesi di Veglia.
4 Gennaio 1934. Monsig. Sisto Campagnoli, della diocesi di Carpi.
18 » » Monsig. Zaccaria Vahaparambil, della diocesi di Changanacherry.
8 Marzo » Monsig. Giuseppe Podavil, dell'amministrazione apostolica di Užhorod.
» » » Monsig. Nicola Antal, della medesima amministrazione apostolica.
15 » » Monsig. Giuseppe Heger, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Giuseppe Neubauer, della medesima diocesi.
22 » » Monsig. Giuseppe Lombardi, della diocesi di Terni.
» » » Monsig. Martino Petrucci, della diocesi di Todi.
5 Aprile » Monsig. Ferdinando Ressel, dell'archidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Federico Vašek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Vašica, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Antonio Polanský, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Alessandro Adami, dell'archidiocesi di Cosenza.
» » » Monsig. Giuseppe Petrone, della medesima archidiocesi.
9 » » Monsig. Domenico Raimondi, della diocesi di Acqui.
19 » » Monsig. Adriano Tarulli, della diocesi di Matelica.
» » » Monsig. Pietro Marani, della medesima diocesi.

19 Aprile 1934. Monsig. Francesco Bertoglio (Roma).
26 » » Monsig. Nicola Dizonno, dell'archidiocesi di Bari.
» » » Monsig. Antonio Masellis, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Vincenzo Storelli, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Gisbertz, della diocesi di Aquisgrana.
» » » Monsig. Francesco Goijaerts, della diocesi di Bois-le-Duc.
3 Maggio » Monsig. Giovanni Chmielnikowski, della diocesi di Premislia dei Latini.
» » » Monsig. Michele Górnicki, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Alessandro Tichy, della diocesi di Alba Reale.
» » » Monsig. Stefano Záborszky, della medesima diocesi.
5 » » Monsig. Enrico Wagner, dell'archidiocesi di Colonia.
10 » » Monsig. Francesco Zaraga (Roma).
» » » Monsig. Luigi Sartori, della diocesi di Treviso.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

13 Aprile 1933. Monsig. Antonio Claudio de Mello, della diocesi di Sobral.
» » » Monsig. Gonçalo de Oliveira Lima, della medesima diocesi.
25 Febbraio 1934. Monsig. Francesco Morabito, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
15 Marzo » Monsig. Giovanni Staněk, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Francesco Všetečka, della medesima diocesi.
5 Aprile » Monsig. Agostino Hensl, dell'archidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Giuseppe Hanák, della medesima archidiocesi.
26 » » Monsig. Giuseppe Fritzen, della diocesi di Aquisgrana.
» » » Monsig. Giuseppe Schmalohr, della medesima diocesi.
3 Maggio » Monsig. Pietro Perciballi (Roma).

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

8 Febbraio 1934. Il sig. Giovanni Wancura, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Il sig. Ottone Wiesinger, della medesima archidiocesi.
20 Marzo » Il sig. Ignazio Brand, della diocesi di Southwark.
19 Aprile » Il sig. Alfredo Ciani (Roma).

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

7 Febbraio 1934. Monsig. Filippo Onori, della diocesi di Sutri.

NECROLOGIO

31 Maggio 1934. Mons. Martino Gerolamo Izart Arcivescovo di Bourges.
10 Giugno » Monsig. Riccardo Sepulveda, Vescovo tit. di Sofene.
13 » » Monsig. Pasquale Keklikian, Vescovo di Adana degli Armeni.
24 » » Monsig. Bernardo Martinez y Noval, Vescovo di Almeria.

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1934

Ritratto di S. S. Pio XI, pp. 1204. – Legatura in tela, titolo in oro

In Roma L. 30 — In Italia L. 33 — Estero L. 38 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CANTUS QUI DESIDERANTUR IN RITUALI ROMANO. In-12°, pp. 24, carta indiana	2 —	2 —	2,25
Con copertina nera foderata	2,30	2,30	2,60
TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO cura et studio **PETRI Card. GASPARRI** concinnatus. Editio nova ad mentem Codicis I. C. - Vol. I, pp. 472 - Vol. II, *cum allegatis*, pp. 620.			
In *brochure:*	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo	70 —	73 —	80 —
COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso	12 —	12 —	14 —
CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI			
Fasc. I. **Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte prima	25 —	28 —	36 —
Fasc. II. **Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte seconda	25 —	28 —	36 —
Fasc. III. **Disciplina antiochena** (Siri): I. **Nomocanone di Bar Hebreo**	10 —	13 —	15 —
Fasc. IV. **Disciplina caldea:** I. **Droit ancien: Synodes** (Synodicon orientale); Collectio canonum synodicorum d'Ebedjésus de Nisibe	15 —	18 —	22 —
Fasc. V. **Disciplina alessandrina** (Etiopi): Testi di diritto antichi e moderni riguardanti gli Etiopi	25 —	28 —	36 —
Fasc. VI. **Disciplina alessandrina:** Testi di diritto antichi riguardanti gli Etiopi	25 —	28 —	33 —
Fasc. VII. **Disciplina armena:** Testi vari di diritto canonico armeno (Secoli IV-XVII)	25 —	28 —	36 —
Fasc. VIII. **Studi storici sulle fonti del Diritto canonico orientale**	50 —	55 —	60 —
Fasc. IX. **Disciplina generale antica** (sec. II-IX)	25 —	28 —	36 —
Fasc. X. **Disciplina bizantina** (Rumeni): Testi di diritto particolare dei Rumeni	45 —	50 —	55 —
Fasc. XI. **Disciplina bizantina** (Ruteni): Testi di diritto particolare dei Ruteni	55 —	60 —	72 —
Fasc. XII. **Disciplina antiochena** (Maroniti): Testi di diritto particolare dei Maroniti	65 —	70 —	75 —
MASSIMI MONS. MASSIMO. **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del Domma Cattolico.** Quarta edizione, in-12°, pp. 292. Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.	7,50	8,50	10 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*).

Recentissime pubblicazioni:

ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro anno Domini 1935.

Editio diligentissime revisa, perutilibus additionibus aucta singulis diebus, et composita iuxta novissimas editiones Missalis ac Breviarii Romani atque decreta S. R. C.

Romae L. 2,10 In Italia L. 2,30 Apud exteros L. 2,60

Editio Leonina Manualis (Sine commentariis Ferrariensis, sine apparatu critico).

S. THOMAE DE AQUINO
DOCTORIS ANGELICI

SUMMA CONTRA GENTILES

Textus criticus depromptus est ex Tomis XIII-XV celeberrimae Editionis Leoninae Operum Omnium S. Thomae Aq., incoeptae iussu Leonis PP. XIII f. r. — In-8°, pagg. VIII-584.

Romae Lib. 20 — Italiae Lib. 22 — Apud exteros Lib. 26 —

Commissio Leonina eodem modo editura est editionem criticam manualem Summae Theologicae.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
SYNODUS DIOECESANA CLAVARENSIS TERTIA in Cathedrali Basilica B. M. V. de Horto ab Illmo et Revmo D. Episcopo AMADEO CASABONA habita diebus XVII-XIX Octobris MCMXXXIII. — In-8°, pp. XXXII-204	18 —	19 —	21 —
PONTIFICALE ROMANUM Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½ × 44½, luce della stampa 22 × 33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni. Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:			
In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—
Fuori di Roma, spese di porto in più.			
DECRETUM DE COLORE VIOLACEO, 24 Iunii 1933 (S. C. Caeremonialis). - Con tavola a colori per le vesti di lana e di seta	0,60	0,70	0,80
Copie 50	25 —	25 —	25 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*).